

bristede. Nej, hvad der er bristet, er Lovgivningsmagtens Pligter lige over for Øerne. Den i Januar 1903 udsendte vestindiske Kommission „havde det Hverv at undersøge, hvorledes der paa de dansk vestindiske Øers Budgetter saa vidt muligt kan tilvejebringes Balance mellem Indtægter og Udgifter, eventuelt gøre Forslag om Ændring i Kolonialloven af 1863 og i øvrigt udtale sig om Foranstaltninger til Øernes Ophjælpning“. Fra Kommissionens Side foreligger et stort og i mange Henseender fortræffeligt Forslag til Forbedringer i Øernes Forhold, men ud over en ny Koloniallov og en ganske betydelig Reduktion af den danske Stats Tilskud til disse Øer, der f. Eks. i Aar paa dette Aars Finanslov er ca. 40,000 Kr. (medens St. Croix aarlig maa betale til den danske Stat 75,000 Frcs.), har Regering og Rigsdag saa godt som intet bidraget til Øernes Ophjælpning. Af Koloniallotteriet, der som bekendt blev oprettet til Gavn for Øerne, indkasserer Staten aarlig i Afgift og Overskud 5 à 600,000 Frcs., som udelukkende benyttes til at dække Statens Tilskud til Øerne. Dette var ikke Meningen med Oprettelsen af Koloniallotteriet, men karakteriserer den omsorgsfulde Maade, paa hvilken vi behandler vore Øer. Med Undtagelse af Forslaget og Koncessionen til Forbedring af St. Thomæ Havn, fremsat af Finansminister Neergaard, har saa godt som intet af Ministerierne efter 1902 foretaget noget, der kunde forbedre Forholdene paa Øerne, f. Eks. Opmaaling og geologisk Undersøgelse af Øerne, bl. a. for at tilvejebringe Grundlaget for en Vandforsyning til Drikkevand og til eventuelle Vandanlæg, Oprettelse af Landbrugsskoler og andre Skoler, Forbedring af Sundhedsforholdene, bl. a. ved Udryddelse af Mosquitos-Plagen og Foranstaltninger imod den store Børnedødelighed. Hver Gang der har været saadanne Forslag fremme, er de blevet afvist med: For Himmels Skyld, kom ikke frem med noget Krav, thi saa bliver Øerne solgt! Og som de politiske Forhold har udviklet sig, maatte det befrygtes, at Salgsspørgsmaalet vilde komme op igen. Vestindiens Venner maatte stole paa sig selv og haabe paa, at gunstige Regnforhold maatte bringe Forbedring i den økonomiske Tilstand paa St. Croix, og man maatte saa nøjes med ad privat Vej at udføre nogle af de Forbedringer, som Staten nægtede sin Bistand til. Desværre har vi i alle disse Aar haft en

Sinde før, og som Følge heraf har Sukkerhøsten været yderst ringe og med ruinerende lave Priser. Jeg skal dog bemærke, at Sukkerhøsten i Aar paa Grund af rigelig Regn har været overordentlig stor, men Udsigten for næste Aar er paa Grund af den 2 Maaneders Strejke i Begyndelsen af Aaret blevet meget forringet. Bomuldsdyrkingen, som Plantageselskabet indførte med et godt Resultat, maa opgives, fordi der ikke kunde skaffes Hjemmel for de Lovregler, som denne Plante nødvendigvis kræver for at kunne dyrkes med Udbytte. Dette Aars Høst gik tabt paa Grund af Strejken.

Jeg kommer nu til de Forhold, der indtraadte i Fjor, da Hamilton Jackson rejste en Bevægelse blandt Negrene paa St. Croix. Paa St. Thomas vil man ikke have noget at gøre med Hamilton Jackson. Det er det rene Racehad, han prædiker, og han kræver, at al Jord skal tilhøre Negrene, og de Hvide skal forjages fra Øen. I Begyndelsen af dette Aar begyndte Hamilton Jackson en Generalstrejke, der varede to Maaneder, og da Sukkerhøstens Begyndelse derved hindredes, bibragtes der Fabrikkerne og Planterne betydelige Tab. Tilsyneladende blev Strejken afsluttet med en Overenskomst, men i Virkeligheden fortsattes den stadig med Smaastrejker og Sabotage. Arbejdslønnen er steget, men Arbejdsydelsen er sunket saa langt ned, at man nu i 5 à 6 Dage faktisk faar langt mindre og langt ringere Arbejde udført end tidligere i den halve Tid. Arbejderne er trodsige og uvillige og forlader deres Arbejde under de urimeligste Paaskud. Paa Grund af disse Forhold vil den kommende Høst blive ringere end i Aar. Udsigterne for de kommende Maaneder er saaledes ikke lyse, idet der nu paatænkes en Strejke til 1. November. Med velberaad Hu og aabenlyst prækes Racehad, og der er skabt et Modsetningsforhold, en Mistillid og et Had, som aldrig før har eksisteret paa vore Øer, og som umuliggør enhver ordnet Samfundsudvikling. Der er med stor Uforstand med Støtte herhjemme fra, ogsaa fra Regeringens Side, rejst en Storm i Befolkningen derude, som allerede har lagt meget af det Arbejde øde, som i en Aarrække er blevet gjort herfra. Hvis „Valkyrien“ ikke var blevet sendt ud i Fjor, havde vi sikkert haft Oprør, men „Valkyrien“s Nærværelse dæmpede Bevægelsen, og det er nødvendigt, at den fremdeles bliver derude. Forholdene paa St. Croix er saaledes, at Guvernøren og Embedsmændene